



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11185/2022
08.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић председника већа, Бисерке Живановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужила мал. АА и ББ, које заступа мајка ВВ из ..., чији је пуномоћник Јована Мемаровић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Александар Лисавац, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 655/21 од 07.04.2022. године, у седници од 08.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 655/21 од 07.04.2022. године и пресуда Првог основног суда у Београду П2 1078/19 од 09.09.2021. године у ставовима првом, другом и четвртном изреке и предмет се враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1078/19 од 09.09.2021. године ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев малолетних тужила и тужени је обавезан да на име доприноса за издржавање плаћа свакој од тужила по 15.000,00 динара месечно почев од 01.07.2019. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови. Ставом другим изреке наведено је да се пресудом мења пресуда Првог основног суда у Београду П2 1406/17 од 26.12.2018. године у ставу трећем изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев малолетних тужила преко износа досуђених ставом првим изреке. Ставом четвртим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 655/21 од 07.04.2022. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да је ревизија туженог основана.

Према утврђеном чињеничном стању, ранијом пресудом од 26.12.2018. године разведен је брак законске заступнице малолетних тужила и туженог, деца су поверена мајци на самостално вршење родитељског права, уређен је начин одржавања личних односа деце и оца и тужени је обавезан да на име доприноса издржавању малолетне деце плаћа укупно 15.000,00 динара. У време доношења наведене пресуде, малолетне тужиле су имале 9 и 6 година, а у моменту подношења тужбе у овој парници, ради измене одлуке о висини издржавања, имале су 10 и 7 година. Малолетна тужила ББ је сада шести разред основне школе, док је раније похађала трећи разред основне школе, а малолетна АА је сада трећи разред основне школе, а у време доношења раније пресуде била је у предшколском узрасту. Тужилац је у тренутку доношења претходне одлуке о издржавању имао 44 године, а сада има 47 година, и даље је запослен у истој фирми и остварује зараду од 38.000,00 динара, а током 2019. године од стране послодавца имао је и друге уплате, просечно месечно између 135.000,00 и 155.000,00 динара, које су касније престале. Тужени је од доношења претходне пресуде постао власник аутомобила, који му је послодавац отплаћивао до 2020. године. Месечне потребе за издржавање малолетних тужила процењене су на 31.500,00 динара за малолетну ББ и 31.300,00 динара за малолетну АА. Законска заступница малолетних тужила има 49 година, запослена и зарађује око 30.000,00 динара месечно и прима дечији додаток од 6.000,00 динара месечно, а такође води свој веб портал од кога још увек нема новчаних примања. Утврђено је да минимална сума издржавања у време пресуђења износи око 33.836,00 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, у нижестепеним пресудама је оцењено да је дошло до промењених околности у односу на малолетне тужиле и туженог, које оправдавају измену висине издржавања одређене ранијом правноснажном пресудом, па је тужени обавезан да доприноси издржавању малолетних тужила са износом од по 15.000,00 динара месечно.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом туженог указује да је у нижестепеним пресудама због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Према члану 164. Породичног закона, висина издржавања може се смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Чланом 162. став 2. истог закона прописано је да ако се висина издржавања одређује у проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања, висина издржавања по правилу не може бити мања од 15 %, нити већа од 50 % редовних месечних новчаних примања дужника издржавања, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање.

У нижестепеним пресудама наведено је да је на страни туженог као дужника издржавања дошло до промењених околности, које се састоје у томе да је тужени три године старији, да је и даље запослен у истој фирми, да остварује зараду од 38.000,00 динара и да је током 2019. године од стране послодавца имао додатне уплате, које су пре доношења пресуде престале, као и да је постао власник аутомобила, који му је отплаћивала фирма. По оцени Врховног касационог суда, наведене чињенице се не могу сматрати промењеним околностима које би оправдавале повећање висине издржавања у односу на ранију пресуду, у смислу члана 164. Породичног закона, тим пре што укупно досуђени износ издржавања од 30.000,00 динара превазилази 50 % од

редовних месечних новчаних примања дужника издржавања, што је противно одредби члана 162. став 2. Породичног закона. Такође, приликом оцене висине обавезе туженог на издржавање малолетне деце, нису правилно оцењене могућности издржавања од стране законске заступнице, која такође има обавезу издржавања деце, у смислу члана 154. став 1. Породичног закона. Зато су обе нижестепене пресуде укинуте.

У поновном поступку, првостепени суд ће узети у обзир изнете примедбе и донети правилну и закониту одлуку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 416. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић